

UNDIR FÝRA EYGUM

Hvat er tín yndisbók?

Í løtuni er tað Glansbílætasamlararnir hjá Jóanes Nielsen.

Hvat er tín besti sangur?

Besti er kanska ringt at siga, men hann sum týður mest fyri meg, er Ettesabrúgv.

UM Martin Joensen

Martin Joensen varð borin í heim í Vestmanna 27. august 1953. Martin er útbúgvin teknari og grafikari, men er kendur millum føroyingar sum ein fjølbroyttur listamaður, hvørs amboð eru pensilin, pennurin og gitarin. Martin hevur verið partur av tónleikabólkinum Vestmenn síðan 1982, og hava teir givið út fimm plátur, meðan hann undir egnum navni hevur givið út seks plátur. Í 1981 bleiv handaður Barnamentanarheiðursløn Tórshavnar Býráðs og fekk hann handað Mentanarvirðisløn M.A. Jacobsens í 2007.

Í dansistøð og gudshúsum

Tað ber serligan vitnisburð um skaldsligu gávnurnar hjá Martin Joensen, at óansæð hvar ein er staddur, so er tað altíð pláss til sangirnar hjá skaldinum úr Vestmanna. Få føroysk tónaskøld og yrkjarar spenna nevniliga eins víða sum Martin Joensen. Sangir hansara verða sungnir og spældir í ballum eitt leygarkvøld og í gudshúsum sunnumorgun. Um blaðað verður upp í Grønu Songbók, Songbók Føroya fólks, Sálmaðókinini og Songbók Guds Fólks, so finnur ein sangir hjá Martini Joensen í øllum teirra.

- Fyrstu ferð eg bleiv kløkkur av nøkrum slíkum, var tá Grøna Sangbókin bleiv útgivin og eg hevði 36 sangir við í henni. Eg bleiv aftur tikin á bóli, tá nýggja útgávan av Songbók Føroya Fólks bleiv útgivin, og mínir sangir vóru við. Tað var tann heilaga bókin fyri føroyskar sangir. Tað besta yvir føroyska songtekstir. Vit brúktu hana, tá eg gekk í skúla. Um onkur segði við meg tá, at mínir sangir fingi innivist har, so hevði eg hildið tey verið í ørviti, greiðir Martin Joensen frá.

Seinni hevur Martin Joensen eisini yrkt fleiri sangir innan andaliga økið, og tá eitt nýtt ískoyti bleiv lagt aftrat Sálmaðókinini í 2013 og brøðrasamkoman gav út Songbók Guds Fólks tvey ár seinni, vóru fleiri sangir og sálmar hjá skaldinum úr Vestmanna í báðum bókum.

- Tá ið tey ringdu og spurdu, um tey kundu brúka nakrar av sangunum til Sálmaðókina, var tað prikkurin yvir i'íð. Tá hugsaði eg við mæt sjálvum, at nú var ringrásin, hartil eg var komin í lívinum og tí andaliga, liðug. At eg síðan eisini kom í Songbók Guds Fólks, var veruliga hugvekjandi hjá mær. Hetta er nakað, ið eg eri øgiliga eyðmjúkur yvir, sigur Martin Joensen.